

Лісова Школа 1977

“Школа лісова, гордість пластовая!”

Такими словами починається пісня Лісової Школи. Бувши учасником цієї “школи” цього року, можу ствердити, що слова дуже влучно зображують нам величність Лісової Школи. Я певний, що більшість з вас, читачів, знає, що це таке Лісова Школа, але для тих, що може не чули, я хочу зазначити, що це не є собі школа у нашій щоденній розумінні...

Другий гурток “Лісової Школи” на прогулянці-змагу. Зліва до права: ст. пл. О. Саєвич, пл. розв. Є. Сосян, пл. розв. Б. Крайнин, пл. розв. Д. Харневич, ст. пл. А. Мончан, пл. розв. Б. Федорців, спереду ст. пл. П. Небесний — наш булавний.

Учасники “Лісової Школи” на брамі.

...Довкола чудові гори, нагадують вам Карпати (тим, що їх колинебудь бачили). Спершу, щоб до цієї “школи” дібратися, треба стягнути черевини і босоніж двигати наплечники че-

Булава і провід “Лісової Школи” в 1977 р. Посередині гість — Начальний Пластун, перший зправа стоїть комендант ст. пл. Роман Процин.

рез річку. (Дуже зле на вас ділає, якщо хтось щойно прибув з дому.) Побродивши річкою (часами трохи замочившись), приходите до табору, ставите наплечник під кущем, а тут — ні звідси, ні звідти — дають вам цілу листу робіт: “став шатра”, “будуй кухню”, “носи харчі”, “стій на стійці” і т. д. З запалом ви це все виконуєте, бо вам писали, що точкують вас на кожному кроці з пластової постави, провідництва й інструкторства. І таким способом ви хоч-не-хоч працюєте всіма силами, бо ваша мета — відбути “Лісову Школу”. А перейти її не легко!

Цього року нас було лише одинадцять учасників. Тому, що нас було так мало, ми мали змогу зжитися, заізнатися і заприятитися. Я особисто думаю, що така мала кількість учасників вийшла нам на користь. Спершу ми думали, що це зле, бо нас виховники будуть ліпше знати, і гостріше точкувати. Але це неправда, бо тому, що нас було так мало, ніхто не міг уникати обов’язків, всі мусіли працювати по своїх силах, і тому ми всі успішно відбули “Лісову Школу”.

Така мала кількість хлопців з різних частин Північної Америки (шкода, що не було нікого зпоза океану) дало нам змогу зжитися як із собою, так і з булавою. Припадало по два, три пластуни на булавного, і так передавання гутірок чи практичного пластування було улегшене виховникові, а нам не нудне, бо ми брали активну участь.

Зате від нас обставини вимагали більше фізичної праці, бо ми все ж таки мали поставити щоглу, браму, кухню, шатра, копати різними, а робочих рук було багато менше, ніж ін-

шими роками. Динжури в кухні й стійки були частіше, але це нас змушувало до більшої організованості й дало нам нагоду переконатися про власні фізичні спроможності.

Коли в таборі перебувають такі гості, як Начальний Пластун Юрій Старосольський, а комендантом є ст. пл. гетьманський сноб Роман Процик, тоді учасники усвідомляють собі, що "Лісова Школа" не є щось звичайне. Тоді хлопці здають собі справу, що всі вони вибрані із станиць, що на них станиці числять як на майбутніх провідників, і ця свідомість творить особливу атмосферу, справжній пластовий дух, цю "гордість пластову".

Мені було дуже приємно бути учасником "Лісової Школи". Там пластун мусить показати себе в справжнім світлі, мусить виявити себе і, завдяки виховникам і булавним, вчиться на себе критично дивитися і добиватися мети.

"Юначе, старий друже Ти,
Біжи до нас, біжи мерщій,
Біжи і добивайсь мети
У славній Школі Лісовій!"

ст. пл. сноб А. Мончан

КУТОК ФІЛАТЕЛІСТА

УКРАЇНЬКА ІКОНА НА РІЗДВЯНІЙ МАРЦІ АВСТРІЇ

10-річчя Союзу Українських Філателістів у Відні відбулося в листопаді 1977 року з несподівано великим успіхом. Між численними експонатами на виставці поштових марок дуже цікаву збірку показав відомий збирач Євген Кобилянський, як теж другий український відомий філателіст О. Кокіль з Едмонтону. У спеціальному відділі австрійської пошти на виставці урядовці відбивали двомовні німецько-українські поштові печатки на всі поточні марки Австрії, і, як повідомив поштовий уряд, разом відбито за три дні 35917 печаток з німецько-українськими написами!

У рамках святкувань відбулася також святкова академія з концертом хору церкви св. ВМ. Варвари під управою проф. Андрія Гнатишина.

На академії був цілий ряд почесних гостей з австрійського уряду та австрійської філателії. Голова СУФА ред. Борис Ямінський привітав присутніх і дав короткий нарис історії і діяльності СУФА за десять років, а святкову промову мав генеральний директор австрійської державної пошти д-р Шлегель. Він підкреслив велике значення СУФА не лише для австрійської філателії, але також, як пропана-

гора української культури в Австрії, і проголосив при кінці цікаву вістку для всіх філателістів. У 1979 році австрійська пошта має намір випустити різдвяну марку з рисунком української ікони. Ця різдвяна ікона з 1783 року є в церкві св. ВМ. Варвари у Відні.

Напевно ця австрійська марка з українським мотивом знайде широке зацікавлення серед українців у світі, не тільки філателістів. Подаємо знімку ікони, що буде на різдвяній марці.

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що їй на ім'я:

УКРАЇНЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА "САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ

ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

НА ЗАХОДІ МІСТА
7346 Michigan Avenue
At Tarnow

Detriot, Michigan 48210
Tel.: 841-2390

У ВОРРЕНІ
28792 Royan Road
Warren, Michigan 48092

In The King Plaza Just South of 12 Mile Rd.
Tel.: 573-7074

ГОЛОВНЕ БЮРО
11838 Jos. Campau Avenue
Hamtramck, Michigan 48212
Tel.: 891-4100

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтеся.